

Κι' ἄλλοτε διοργάνωσι μᾶς ἕκαν' ἕνας Γάλλος
 'στὰ Ναυτικά μεγάλας,
 κι' ἐκόνταυ τὸ Ναυτικὸ νὰ διοργανωθῆ
 κατὰ τὸν νέον τρόπον...

Θεὸς 'σχωρίσταν, 'πίθανε, χωρὶς ' ἀξιωθῆ
 καρποῦς νὰ δρῆψῃ κόπον.

Μὰ τώρα, Γάλλοι φίλτατοι, κι' ἑμεῖς θὰ κουνηθοῦμε
 κι' ἀπόφαισι τὸ 'δάλαμα νὰ διοργανωθοῦμε,
 καὶ γρήγορα νὰ παίζωμε μεγάλο κράτος ρόλο
 μὲ Γερμανοὺς γιὰ τὸ Στρατὸ καὶ Γάλλους γιὰ τὸ Στόλο.

Τώρα κι' ἑμεῖς ἀληθινὰ τὰ δόντια μας θὰ τρίξωμε,
 τώρα κι' ἑμεῖς ἀληθινὰ 'στὴ ὄρασι θὰ τὸ ρίξωμε,
 καὶ θὰ φανοῦμε θρέμματα
 τοῦ τόπου τοῦ ζευξίει...
 'τελειώσαν τὰ ψέμματα,
 κομμένο τὸ γελέκι.

Ἦ Φραντζέζικοι, φίλοι πῶτοι, καὶ σὲ τοῦτο τὸν καιρὸ,
 ποῦ σὰν πρῶτα φλογερὸ
 τὸ Ρωμαϊκὸ κινεῖται,
 σύμμαχοί μας νὰ φανθῆ.

Κι' ὁποιοὶ ἀπὸ σᾶς δὲν ἔχει
 'στὴν πατρίδα του δουλειά,
 καὶ 'στὰ Βουλευτάρια τρέχει
 καὶ τὸν πρῶγ' ἢ ταμπιλιά,
 ν'ἔλθῃ μέσα 'στὴν Ἑλλάδα νὰ δουλέψῃ καὶ νὰ δράσῃ
 καὶ καλὰ νὰ τὴν πρᾶσῃ.

'Ὅλο θὰ διοργανῶνῃ
 μὲ τῆς πείρας του τὰς γνώσεις,
 κι' ὅταν πλέον τελειώσῃ
 τὰς σφᾶς διοργανώσεις,
 θὰ πηγαίνῃ 'στὸς Ναυστάθμους, νὰ ψαρεύῃ νύκτα 'μέρα
 συναγρίδες καὶ ρορούς...
 μὴ θαρρῆτε, φίλοι Γάλλοι, πῶς δὲν ἔχομ' ἐκεῖ πέρα
 διοργανωτὰς σοφοῦς.

'Βρίσκονται κι' ἐκεῖ φωστῆρες τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς
 κι' 'στὰς ὥρας τῶν πολέμων καὶ 'στὰς ὥρας τῆς φυγῆς,
 ἀλλὰ τόσους τώρα τώρα 'θραυρίσαμε παράδες,
 ὅπου θέλωμα νὰ φᾶνε κι' Ἑυρωπαῖοι ρουκαράδες.

Ἦ Γαλλία, κι' ἀπὸ σένα διοργανωτὰς ζητῶ,
 ὅς μας πέντε, ὅς μας δέκα, καὶ πενήντα κι' ἑκατὸ,
 καὶ νὰ βάλωμε τοὺς κλήρους καὶ νὰ 'δοῦμε ποῦ θὰ πῶσῃ,
 καὶ ποῖς τώρα θὰν' ἐκείνοις, ποῦ θὰ λῶσῃ καὶ θὰ δίσῃ.

Μαζευθῆτε γύρω γύρω
 καὶ τραβήξτε τὸν κλήρο.

Τριμακάριος ὁ Φράγκος, ποῦ θὰ κληρωθῆ γιὰ 'μᾶς
 καὶ θὰ τούλθῃ μὲς 'στὸ στόμα τίτουτος πρῶτος λουκουμάς,
 εὐτυχῆς, ποῦ θὰ πατήσῃ μὲς 'στὰ μέρη μας ἐκείνα
 καὶ θὰ 'ῶθ τὴν Σαλαμίνα
 μὲ τριῆρεις τῶν Περσῶν
 καὶ μ' ἀνταύγειαν πυρῶν.

Τίτουξ, Γάλλοι, σᾶς 'μιλῶ,
 κι' ὁποιοὶ εἶναι μὲ μεγάλο
 ἄς ἔλθῃ μὲς 'στὴν Ἑλλάδα τῆς ἀμάδες νὰ μορφώσῃ

κι' ἄς μὴ χάνῃ τὸν καιρὸ του
 πρὶν πιερά τὸ μετακίνωσῃ
 καὶ κτυπήσῃ τὸ ξερὸ του.

'Ἄν ἐγνώριζε καθένας ποῖα τύχῃ τὸν προσμένει,
 τί χρυσῆ ζωὴ καὶ κότα,
 κι' ἂν ἐγνώριζε καθένας τι δολοὶ καὶ τί σημαίνει
 'στῶν Ρωμηῶν νὰ ζῆς τὰ φᾶτα,
 πῶς γιὰ τοῦτον θὰ πουλοῦμε καὶ τὸ τρίπου τὸ βρακὶ μας,
 θ' ἀριβαρίζε μονάχος δίχως πρόσκλησι 'δική μας.

Πολυφίλιτος Γαλλία,
 πούγεις τόσα μεγαλεῖα,
 κι' εἰς ἐκθέσεις κατ' αὐτὰς
 προσκαλεῖς σοφοῦς καὶ μάγους,
 ὅσοι διοργανωτὰς
 εἰς Ρωμηοὺς ἀστακοφάγους.

Πλὴν πρὸς τὸ παρὸν ἀφίνω τὸ Παρίσι τῆς Γαλλίας
 καὶ πηγαίνω νὰ ζητήσω μερικῶς κι' ἐκ τῆς Ἀγγλίας.

**Ὁ Φασουλᾶς ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων
 πηγαίνει 'στὰς Ἀγγλίας τὸ Λονδίον.**

'Ἦλθα τώρα κι' ἰδῶ πέρα,
 σύμμαχός μας Ἑγγλίτζια,
 'στὰ ποδάρια σου νὰ πῶσω
 καὶ νὰ σὲ παρακαλέσω

τώρα, ποῦ τὸν πόλεμό σου μὲ τοὺς Μπόρες θὰ τελειώσῃ
 καὶ τοῦ κράτους σου θ' ἀρχίσῃς τὰς μεγάλας οργανώσεις,
 ἕνα Λόρδο Ναυαρχοῦ σοῦ νὰ μᾶς στείλῃς δίχως ἄλλο,
 πρῆπι νάχομε κι' Ἑγγλίτζιο γιὰ νὰ βοηθῆ τὸν Γάλλο.

Προσφίλης μας Ἑγγλιτέρη,
 τῆς μητέρας μας μητέρα,
 ζήρεις δίχως νὰ 'στὸ πῶ
 πόσο πόσο σ' ἀγαπῶ.

Ξέρεις πῶς σὲ συμπαθοῦμε καὶ γραπτῶς καὶ διὰ γλώσσης
 κι' ὅταν σὺ τὴν νίκην δράττης κάνομε διαδολώσεις,
 ὅλους ὅλους μᾶς φλογίζει τῆς Ἀγγλίας λαίφρος ἔρωξ,
 κι' εἶδες τί σταυρατοῖ μᾶς ἔτριξαν νὰ λάβωμε μέρος
 εἰς τῶν Σκώτων σου τὰς τάξεις μὲ προμάχων προθυμῶν,
 ἀλλὰ σὺ δὲν τοὺς εἰδήγῃς πρὸς μεγάλην σου ζήμιαν.

Ἦ κλεινὴ θηλασοκράτωρ, ποῦ μ' ἐκείνα τὰ βουὰ σου
 δέκα στόλους πολεμείας,
 συλλογίσου πῶς κι' ἑμεῖς
 ἐκαλλίσωμε 'στὴν πέρα τὸν μεγάλῳ Γιάδιστῶνά σου,
 μὰ τὸν ἔχομε κρυμμένο μέσα σ' ὑπογειῶν βάθῃ
 ἀπὸ φόβο μήπως πάθῃ.

Καθ' Ἑγγλίτζιος ἄς ἀφήσῃ τοῦ Λονδίνου τῆς ὀμίχλαις,
 ναυαρχεῖα καὶ ναυστάθμους καὶ κουβέντας κουτοροῦ,
 κι' ἄς ἔλθῃ νὰ ταξειδεύῃ μὲ τῆς Κίσεως καὶ τῆς Κίχλαις.
 πότε 'στὴν Λειψοκουτάλα, πότε 'στὴν Κρεμμυσαροῦ.

Καὶ γιὰ τοῦτον τὸν ἀσικὴ τὸν παρὰ μας δὲν θὰ κλαίμε,
 Λόρδο Ναυαρχοῦ τοῦ Στόλου κι' ἐκεῖ πέρα θὰ τὸν λίμε,
 καὶ θὰ μάθῃ ναργιλίδες
 νὰ καπνίζῃ σὰν κι' ἑμεῖς,

και με των Ρωμηων της Λαιδης
θα πηγαίνη σ' έκδρομάς.

Στην καρμίνια του θα 'βρίσκη λαβομένο και λεκάνη,
κι' όταν κάποτε πανούκλα τους Ρωμηούς έπασειλή
'στους γυαλους θα βγαίνη βάρβαρα και καρτέρι θα της κάνη,
κι' όπου μπρός του την πετχχη θα την βορβαρβολή.

Λόρδε της Σαλιθουρίας,
μη με σκώματα γελάς,
αν θαλασσοκρατορίας
θέλη κι' ή πατρίς Έλλάς,
κι' αντί Ναύαρχον προς δρᾶσιν μη μᾶς στείλης, Σωλοθουβούρ,
και 'στην σήμερον ευδοίαν
τόν μακρύν ζουρλομανθῶναν,
πού μᾶς εστειλες και τότε 'στον καιρό του Θεοδωρή.

Μη και σήμερον ἄξιους του μανθῶνα σου μᾶς κρίνης,
ἄφησε τὰ χωρατὰ,
και μη σκούρης δυνατὰ
πως χρειάζεται τοιούτος και 'στους χρόνους της εἰρήνης.

**'Από τὸ Λονδίνον
εἰς τὸ Βερολίνον.**

'Αγαπητοί μας Γερμανοί και κορωμένοι: Πρωσσοί,
σεἰς δώστε μας οργανωτὴ στρατούς να μᾶς σκαρώση,
ὀργανωτὴ γιὰ τὸ Θεὸ προτὸυ χαντακωθῶμε
και συζῶα χαθῶμε.

Κυττάζετι με, Γερμανοί, γυριζῶ νύκτα 'μέρα,
την καθ' ἐξώπορτα κροτῶ
και με καρδόνκτυπο 'ρωτῶ :
εκανίνας διοργανωτῆς δὲν κάθεται' ἐδῶ 'πέρα ;>

Ναι μὲν και τώρα τύμπανον προς δρᾶσιν μᾶς καλεῖ,
ναί μὲν και σφρίγος ἔχομεν και φρόνημα πολὺ,
μὰ πάντα περισσότερον ἐκείνος θα μᾶς βάλῃ
και νικηταί θα βγαίνωμε πριν ἔλθῃ Καρναβάλι.

Βρανδεμβούργιοι και Πρωσσοί, κάνετε' ἐλεημοσύνη
και 'στην καφε—Ρωμηροσύνη.
Καγκάλαρτε μεγάλε, Χοενλόε Γερμανέ,
οικτον λάβε και γιὰ 'μένα τὸν ζυλέιο κουνενέ,
και κατάρτε κι' ἐκείνον τὸν σφριγῶντα Καίσαρά σου
κάποιον Πρωσσο να μᾶς στείλῃ να σου 'πούμεαγεμιά χαρά σου.»

Χοενλόε, να μου ζήσης, ζέρω πῶς μᾶς ἐκτιμᾶς,
δῶσε, μπάρμπα, και σ' ἐμᾶς,
κι' ἂν δὲν στείλετε κανένα στρατηλάτη σας τρανὸ
ἕνα σας ἐπιλοχία δώστε μας Πομερανὸ,
νᾶλῃ μέσα 'στην Ἀθῆνα να σκοτώνῃ τὸν καιρό του
και με τούς Ρωμηούς να δὲνῃ μιά χαρά τὸν γαῖδαρό του,
και να βλέπη κάθε τόσο τί σπαλίτα πού σκορπιέται
κι' ὄλο να σταυροκεπίεται.

Και τὴν ὄρα πού θα πίνῃ με ραχάτι τὸν κοφῆ
να του φέρνου τὸν λουφέ,
και να παῖζῃ βλοτ και πῆσα
και να λέμε : « τοῦτος ἔρα.»

Μπράτος με τούς στρατηλάτας τὸ μουστακί του να στρέψη,
νᾶχῃ παγωνιῶ στερᾶ,
να του δώσωμε και νύφη
με τρικούδετο παρᾶ.

'Πῆς 'στον Ἀυτοκράτορά σου, πούχει μέσα του φωτιάς,
τούς θυμούς του να ξεγάση και να ρίξῃ ἐπὶ μαγιαίς.

